

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ศึกษาถึงผลผลกระทบจากการดำเนินอยู่ของกองกำลังทหารจีน คณะชาติ “กึกมินตั้ง” ในภาคเหนือของประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2493 – 2527 โดยการศึกษานั้นถึงมาตรการควบคุมกองกำลังทหารจีนคณะชาติ รวมถึงผลกระทบจากนโยบาย ตลอดจนสภาพปัจจุบันจากการดำเนินอยู่ เนื่องจากเป็นผลต่อค่านความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ ทั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานว่า นโยบายของรัฐจะมุ่งเน้นด้านการพัฒนาและสันติภาพ ไม่ใช่การรุกราน แต่ในความเป็นจริง ประเทศไทยกับพม่า เมื่อ “กึกมินตั้ง” ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในเขตแดนไทย รวมถึงในประเทศของหน่วยงานของรัฐบาลไทยที่รับผิดชอบกลุ่มทหารจีนคณะชาติในแต่ละช่วงสมัย ได้ปรับเปลี่ยนนโยบาย ตลอดจนวิธีการดำเนินนโยบายต่อกลุ่มคนเหล่านี้ โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยทางการเมืองภายใน และการเมืองระหว่างประเทศเป็นสำคัญ อนึ่ง การเข้าใจสถานภาพและบทบาทของกลุ่มทหารจีน คณะชาติ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาแก้ปัญหาภัยกลุ่มคนจีนอพยพและชนกลุ่มน้อยอีกด้วย ดังนี้

สำหรับระเบียบวิธีการวิจัย ได้ศึกษาจากเอกสาร ตำรา งานวิจัย และสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มทหารจีนคณะชาติ ซึ่งประกอบด้วยนักการเมือง ข้าราชการระดับสูงสังกัดสำนักงานสภากาชาดไทย นักวิชาการ และกลุ่มผู้นำกองกำลังทหารจีนคณะชาติ จำนวนทั้งสิ้น 14 ราย ในการรวบรวมข้อมูลได้เน้นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกร่วมกับข้อมูลเอกสารในรูปแบบการบรรยายเชิงวิเคราะห์

จากการศึกษาพบว่าการเข้ามาร่วมรับรองอยู่ในประเทศไทย มีสาเหตุมาจากปัญหาการเมืองภายในและการเมืองระหว่างประเทศของไทย ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการยอมรับเข้ามาอาศัยกลุ่มทหารจินคณชาติในประเทศไทย ทั้งนี้การค้าร่วมอยู่เป็นระยะเวลาต่อ 50 ปี ข้อมูลผลกระทบทางเศรษฐกิจสังคม การเมือง รวมถึงด้านยุทธศาสตร์ความมั่นคงของประเทศไทย

สำหรับประเด็นที่สำคัญจากการศึกษา ปรากฏว่าทางฝ่ายไทย ได้มีมาตรการและนโยบายควบคุมที่ดี โดยเฉพาะในเรื่องการแปลงสภาพกองทัพที่ดีอ่าוช อันยังเป็นปฏิปักษ์ต่อพม่า มาจัดตั้งเป็นหมู่บ้านป้องกันชายแดนไทยและยอมรับในกฎหมายไทย

ผลการวิจัยปรากฏว่า รัฐบาลจำเป็นต้องยอมรับสภาพใหม่ของกลุ่มทหารจินคณชาติ ด้วยการผ่อนปรนเรื่องการแปลงสัญชาติแก่กลุ่มคนเหล่านี้ ภายใต้กฎหมายที่ทางรัฐบาลกำหนดไว้ พร้อมกับแก่ปัญหานี้ในเรื่องของความล่าช้า รวมถึงการดำเนินนโยบายผสมกลมกลืนแก่คนกลุ่มนี้ เพื่อให้เกิดความสำนึกร่วมและยอมรับในการเป็นคนไทย สำหรับหน่วยงานของทางรัฐบาลไทยที่รับผิดชอบต่อกลุ่มทหารจินคณชาติในแต่ละช่วงสมัยที่ได้ปรับเปลี่ยนนโยบายตลอดจนวิธีการดำเนินนโยบาย ซึ่งบางช่วงก็ทำให้กลุ่มคนเจนกลุ่มนี้ไม่นั่นใจในสถานภาพและบทบาทของตน ซึ่งประเด็นค้างๆ คงต้องให้ทั้งสองฝ่ายหันมาเข้าหากัน โดยอยู่บนพื้นฐานของการช่วยเหลือเกื้อกูล การยอมรับ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติต่อไปในอนาคต